

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM
Broj: 41 0 K 107475 25 K
Visoko, 12.12.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Općinski sud u Visokom, sudija Miroslav Savić, uz učešće zapisničara Azre Karasalihoivću krivičnom predmetu protiv optuženog optuženog A.K. zbog krivičnog djela iz člana 222. stav 2. Krivičnog zakona FBiH i krivičnog djela Kršenja zaštitne mjere iz člana 81. Zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilju prema ženama Federacije BiH, sve u vezi sa članom 54. Krivičnim zakonom Federacije BiH, a po optužnici Kantonalnog tužilaštva ZDK broj T04 0 KT 0065102 25 od 14.08.2025. godine, nakon glavnog i javnog pretresa održanog dana 04.12.2025. godine, u prisustvu optuženog, njegovog branioca po službenoj dužnosti Nedima Karamehića, i kantonalnog tužioca, donio, a dana 12.12.2025. godine, u odnosnosti uredno obaviještenih stranaka i branioca, javno objavio sljedeću:

PRESUDU

A.K. , sin E. i majke S. rođene B., rođen ... godine u S., općina C., nastanjen u mjestu B., općina B., JMB: ..., po narodnosti Bošnjak, državljanin BiH, pismen, sa završenom srednjom školom, po zanimanju elektrotehničar, nezaposlen, oženjen, otac dvoje djece, vojsku služio, vodi se u vojnoj evidenciji OMO B., dobrog imovnog stanja, neosuđivan, nalazio se u pritvoru po Rješenju Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 107475 25 Kpp od 02.08.2025. godine, koji ima trajati od 31.07.2025. godine od 14:10 sati i koji može trajati najduže do 31.08.2025. godine do 14:10 sati, branilac po službenoj dužnosti Karamehić Nedim, advokat iz Visokog,

na osnovu člana 299. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne I Hercegovine (ZKP F BiH),

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

da je:

1. Dana 31.07.2025. godine, oko 13:00 sati, na području općine B., u porodičnoj kući koja se nalazi u mjestu B., u kojoj živi sa suprugom S.K. i sinovima S.K.2 i mldb. ..., u alkoholisanom stanju, nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir i psihičko zdravlje člana porodice tako što je ušao u garažu kuće u kojoj je bio njegov sin S.K.2 i od istog zatražio ključ od auta, pa kada mu je S odgovorio da mu ne da ključeva, počeo je da gasi kablove od kompresora i nije mu dozvoljavao da nastavi da radi oko auta, a nakon što mu je S. rekao da ga ostavi na miru, zaprijetio mu „da će dovesti svoje prijatelje, da će ga razbiti, da će ga ubiti i da će ih sviју ubiti u kući“, svjestan i znajući da će na ovaj način ugroziti mir i psihičko zdravlje svog sina S., što je i htio,

dakle, nasiljem i drskim ponašanjem ugrozio mir i psihičko zdravlje člana porodice,

2. Dana 31.07.2025. godine, oko 13:00 sati, na području općine B., u porodičnoj kući koja se nalazi u mjestu B., u kojoj živi sa suprugom S.K. i sinom S.K.2 i sinom mldb. ..., u alkoholisanom stanju, prekršio izrečenu zaštitnu mjeru koju mu je izrekao Općinski sud u Visokom Rješenjem broj 41 0 Pr 106079 25 Zm od 04.04.2025. godine, kojim Rješenjem su mu izrečene zaštitne mjere prema sinu S.K.2 u i mldb. sinu., zabrana približavanja žrtvi nasilja u porodici na bilo kojem mjestu i području na udaljenosti ispod 100 metara u trajanju od 5 mjeseci od dana donošenja Rješenja“, na način da je ušao u garažu kuće u kojoj je bio njegov sin S.K.2 i istom se približio na nekoliko metara, odnosno ispod 100 m udaljenosti i od istog zatražio ključ od auta, pa kada mu je S. odgovorio da mu ne da ključeva, počeo je da gasi kablove od kompresora i nije mu dozvoljavao da nastavi da radi oko auta, a nakon što mu je S. rekao da ga ostavi na miru, zaprijetio mu „da će dovesti svoje prijatelje, da će ga razbiti, da će ga ubiti i da će ih svi ubiti u kući“, svjestan da na taj način krši izrečene mu zaštitne mjere, što je i htio, zbog čega je S.K.2 31.07.2025. godine pristupio u PS Breza i prijavio kršenje zaštitnih mjera od strane njegovog oca A.K. a,

dakle, prekršio izrečenu zaštitnu mjeru iz člana 26. stav 1. tačka b) Zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja prema ženama u F BiH,

čime bi pod tačkom 1. počinio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH, a pod tačkom 2. krivično djelo Kršenja zaštitnih mjera iz člana 81. Zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja prema ženama u F BiH, a sve u vezi sa članom 54. KZ F BiH.

Na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH oštećeni S.K.2 se upućuje da imovinskopравни zahtjev može ostvarivati u parničnom postupku.

Obrazloženje

Kantonalno tužilaštvo Zeničko-Dobojskog kantona podiglo je optužnicu broj T04 0 KT 0065102 25 od 14.08.2025. godine, protiv optuženog A.K. zbog krivičnog djela iz člana 222. stav 2. Krivičnog zakona FBiH i krivičnog djela Kršenja zaštitne mjere iz člana 81. Zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilju prema ženama Federacije BiH, a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Federacije BiH.

Na ročištu za izjašnjenje o krivici optuženi se izjasnio da nije kriv za krivično djelo koje mu se predmetnom optužnicom stavlja na teret, nakon čega je predmet dostavljen sudiji u cilju zakazivanja glavnog pretresa.

Tokom glavnog pretresa izvedeni su dokazi saslušanjem svjedoka M.J., izvršen je uvid u materijalne dokaze i to: Informacija JU „Centra za socijalni rad“ Breza broj: 02-31-252/2025 od 01.08.2025. godine, Akt JU „Centra za socijalni rad“ Breza broj: 03-31-252/2025 od 09.06.2025.

godine, uz priloženu medicinsku dokumentaciju na ime A.K. , Zapisnik o lišenju slobode lica A.K. , PS Breza broj: 08-02-09-93/25 od 31.07.2025. godine, Zapisnik o predaji osobe lišene slobode nadležnom tužitelju PS Breza broj: 08-02-09/3-1-93/25 od 01.08.2025. godine, Alkotest-print od 31.07.2025. godine na ime A.K. , fco. Rješenja Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 106079 25 Zm od 02.06.2025. godine, fco. Rješenja Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 106079 25 Zm od 04.04.2025. godine, fco. Rješenja Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 104899 24 Zm od 24.12.2024. godine, fco. Rješenja Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 103540 24 Zm od 23.08.2024. godine, Obavijest Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 106079 25 Zm od 16.04.2025. godine, fco. Presude Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 106099 25 K od 14.07.2025. godine, Optužnica Kantonalnog tužilaštva ZDK Zenica broj: T04 0 KT 0061987 24 od 13.03.2025. godine i Izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog A.K. a, MUP Kantona Sarajevo, depeša broj: 02/5-2-3079/25 od 01.08.2025. godine.

Na prijedlog odbrane izvedeni su dokazi saslušanjem optuženog u svojstvu svjedoka i i saslušanje S.K..

Oštećeni S.K.2 , te S.K. i K.E., nakon što ih je sud u skladu sa članom 97. ZKP F BiH upozorio da kao privilegovani svjedoci mogu odbiti odbiti svjedočenje, iskoristili su svoje zakonsko pravo da ne svjedoče u ovom postupku.

Prilikom razmatranja i ocjene dokaza koji su provedeni na glavnom pretresu, a koji su uzeti u obzir prilikom odlučivanja, sud se rukovodio osnovnim načelima propisanim u ZKP FBiH. U tom smislu član 3. stav 1. ZKP FBiH određuje da se svako smatra nevinim za krivično djelo prvenstveno procesnu pretpostavku nevinosti iz člana 3. stav 1. ZKP FBiH, prema kojoj je optuženi oslobođen od obaveze dokazivanja svoje nevinosti te je slijedom toga teret dokazivanja da je optuženi počinio krivično djelo leži na tužiocu. Nadalje, stav 2. naprijed navedenog člana propisuje da sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježje krivičnog djela ili od kojih zavisi primjena neke odredbe krivičnog zakona, sud rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog. Rezultat primjene navedenog pravila mora biti izricanje presude u korist optuženog. U vezi navedenog sud je prilikom ocjene dokaza imao u vidu i standard dokazivanja „van razumne sumnje“, koji je ustanovljen u sudskoj praksi kao uslov za izricanje osuđujuće presuda. Prema tom stanovištu dokazi van razumne su oni iz kojih se pouzdano može zaključiti da postoji najveći stepen vjerovatnoće da je optuženi počinio krivično djelo. Pored navedenog, sud je razmatrao i cijenio sve dokaze izvedene na glavnom pretresu, kako pojedinačno, tako i njihovoj međusobnoj vezi, rukovodeći se pritom načelom slobodne ocjene dokaza propisanim u članu 16. ZKP FBiH.

Slijedom navedenog sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga.

Na osnovu Akta JU „Centar za socijalni rad“ Breza broj: 03-31-252/2025 od 09.06.2025. godine, kao i Informacije JU „Centar za socijalni rad“ Breza broj: 02-31-252/2025 od 01.08.2025. godine, uz koju je priložena medicinska dokumentacija na ime A.K. , sud je utvrdio da je Centar za socijalni rad Breza dana 09.06.2025. godine dostavio sudu mišljenje u kojem navodi da smatra opravdanim izricanje predložene mjere obaveznog {dio teksta uklonjen radi zaštite posebnih kategorija ličnih podataka} prema licu A.K. u. Uz navedeno mišljenje Centar je dostavio i medicinsku dokumentaciju iz koje proizilazi da je imenovani ... {dio teksta uklonjen radi zaštite posebnih kategorija ličnih podataka}. Nadalje, iz Informacije Centra od 01.08.2025. godine

proizilazi da Centar nije bio u mogućnosti pratiti izvršenje izrečene zaštitne mjere, iz razloga što se imenovani u vrijeme izricanja mjere nalazio u pritvoru.

Uvidom u Zapisnik o lišenju slobode lica A.K. , PS Breza broj: 08-02-09-93/25 od 31.07.2025. godine, te u Zapisnik o predaji osobe lišene slobode nadležnom tužitelju PS Breza broj: 08-02-09/3-1-93/25 od 01.08.2025. godine, proizilazi da je optuženi A.K. dana 31.07.2025. godine u B., u mjestu B., u 14:10 sati lišen slobode, dok je dana 01.08.2025. godine u 13:40 sati, u prostorijama Kantonalnog tužilaštva Zeničko-dobojskog kantona, predat nadležnom tužiocu. Uvidom u Alkotest-print od 31.07.2025. godine, sačinjen na ime A.K. , proizilazi da je kod optuženog prilikom lišenja slobode utvrđeno prisustvo alkohola u organizmu u količini od 2,34 g/kg (promila).

Iz Rješenja Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 106079 25 Zm od 04.04.2025. godine proizilazi da je optuženom A.K. u izrečena zaštitna mjera zabrane približavanja žrtvi nasilja u porodici S.K.2 i i mldb. .. na bilo kojem mjestu i području, i to na udaljenost ispod 100 m, u trajanju od 5 (pet) mjeseci. Takođe, iz Rješenja Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 106079 25 Zm od 02.06.2025. godine proizilazi da je optuženom izrečena zaštitna mjera obaveznog psihosocijalnog tretmana radi otklanjanja uzroka nasilničkog ponašanja i preodgoja, odnosno u cilju smanjivanja i otklanjanja opasnosti ponavljanja učinjenog nasilja, u trajanju od 6 (šest) mjeseci, počev od dana kada budu za to ispunjeni uvjeti.

Iz Rješenja Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 103540 24 Zm od 23.08.2024. godine proizilazi da su optuženom izrečene zaštitne mjere, i to: zaštitna mjera zabrane približavanja žrtvi nasilja – supruzi S.K., na udaljenost od 100 m, u trajanju od 12 (dvanaest) mjeseci, te zaštitna mjera zabrane uznemiravanja i uhođenja supruge S.K., u trajanju od 12 (dvanaest) mjeseci.

Nadalje, iz Rješenja Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 104899 24 Zm od 24.12.2024. godine proizilazi da su optuženom izrečene zaštitne mjere i to: udaljenje iz kuće u mjestu B. br. ..., koju koriste žrtve nasilja E.K. i S.K., uz zabranu vraćanja u navedenu kuću, u trajanju od 12 (dvanaest) mjeseci; zaštitna mjera zabrane približavanja žrtvama nasilja ocu E.K. i majci S.K., u trajanju od 12 (dvanaest) mjeseci, zatim zaštitna mjera zabrane uznemiravanja i uhođenja osoba izloženih nasilju u porodici – ocu E.K. i majci S.K., u trajanju od 12 (dvanaest) mjeseci; kao i zaštitna mjera {dio teksta uklonjen radi zaštite posebnih kategorija ličnih podataka}, u trajanju od 12 (dvanaest) mjeseci.

Iz Obavijesti Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 106079 25 Zm od 16.04.2025. godine proizilazi da je sud pozvao PS Breza da se u roku od 8 (osam) dana izjasni da li ostaje kod zahtjeva od 28.03.2025. godine u pogledu izricanja zaštitne mjere {dio teksta uklonjen radi zaštite posebnih kategorija ličnih podataka}.

Iz Presude Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 106099 25 K od 14.07.2025. godine i Optužnice Kantonalnog tužilaštva Zeničko-dobojskog kantona Zenica broj: T04 0 KT 0061987 24 od 13.03.2025. godine, proizilazi da je optuženi A.K. oglašen krivim zbog krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 2. KZ FBiH, te osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, uz koju mu je izrečena i sigurnosna mjera {dio teksta uklonjen radi zaštite posebnih kategorija ličnih podataka}. Predmeno krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. KZ FBiH, počinjeno je prema roditeljima E.K. i S.K..

Svjedok M.J. u svom iskazu navodi da je dana 31.07.2025. godine obavljao redovne službene poslove, kada je, po nalogu rukovodioca smjene, zajedno sa kolegom upućen na intervenciju u mjesto K., povodom prijave S.K.2 a. Prema navodima svjedoka, prijava je glasila da prijavitelju njegov otac A.K. pravi probleme, da ga psuje i vrijeđa, te da optuženi ima zabranu prilaska njemu i porodičnoj kući. Po dolasku na lice mjesta, svjedok navodi da je najprije obavio razgovor sa prijaviteljem S.K.2 om. Svjedok dalje navodi da mu je pritom bilo poznato, odnosno da je prijavitelj ukazao, da optuženi ima izrečenu zabranu prilaska od strane Općinskog suda, u vezi sa nasiljem u porodici. Svjedok dalje opisuje da je S. zatekao ispred nove kuće gdje je razgovor i obavljen. Nakon toga, u dvorištu je, odnosno u blizini stare kuće, zatekao i optuženog A.K. a, koji je u tom trenutku vršio popravke na jednom vozilu. Na pitanje o udaljenosti između prijavitelja i optuženog, svjedok navodi da se radi o istom dvorištu, s tim da je S. bio u novoj kući, dok je A. bio kod stare kuće, a udaljenost je, po njegovoj procjeni, oko 5 metara. Optuženi izjavio da “nema gdje drugo da dođe”, da “mora raditi” kako bi prehranio sebe i porodicu. Svjedok je dalje naveo kako je, koliko mu je poznato, S. izvršio prijavu, te da su na lice mjesta upućeni od strane dežurnog.

Svjedok S.K., nakon što je upozorena na pravo da odbije svjedočenje te je izjavila da će u smislu člana 97. KZ FBiH dati iskaz, na pitanje branioca gdje se nalazila dana 31.07.2025. godine, navodi da je bila u kući, te da joj nije poznato šta se tog dana desilo između A. i S.. Ističe da je samo čula kako je A. rekao “da se skloni”, te da, prema njenim saznanjima, nije bilo nikakvih problema, galame niti drugih neprilika. Navodi da nije čula nikakve prijetnje, te da oni “nisu bili skupa”, odnosno da, prema njenom viđenju, ne mogu biti skupa jer se radi o velikom prostoru. Dodaje da nije posebno gledala kolika je bila udaljenost između njih, ali ponavlja da je A. govorio da se skloni i da “nije bilo nikakvih problema”, niti galame, te da je to sve što ona zna. Na pitanje branioca da li su u tom periodu S.K. i S.K.2 živjeli u toj kući ili negdje drugo, svjedok navodi da ne zna tačno, te da “nisu živjeli tu”, a u pogledu S. navodi da misli da je bila tu, iako istovremeno navodi da je u tom periodu S. bila podstanar “dole u B.”. Na dalje pitanje branioca da li je po A. izlasku iz bolnice i pritvora osjećala prijetnju prema sebi, svjedok odgovara da nije, te da nije bilo nikakvih problema niti prijetnji. Optuženom je samovoljno donosila hranu u radionicu. Na pitanje tužioca da li je vidjela momenat kada je policija stigla na lice mjesta, svjedok navodi da nije, kao ni to da su tog dana A. i S. bili zajedno. Navodi da je čula da je A. govorio S. “skloni se da prođem

Optuženi A.K. u svom iskazu navodi da je dana 31.07.2025. godine bio kod komšije, gdje su sjedili, te da mu je komšija rekao da je prošla policija. Nakon nekoliko minuta otišao do avlije, odnosno do glavne ceste, što je, kako navodi, rekao i policajcu na licu mjesta, te da je policija u tom trenutku već odlazila. Ističe da je službeno vozilo bilo parkirano dalje od kuće, navodeći da se u blizini nalazi džamija i parking. Optuženi dalje navodi da poznaje policijske službenike J.M. i A.H. duži niz godina, te da je A.H. bio u civilu. Navodi da ih je tada pozvao riječima “halo momci, šta je”, nakon čega su se, prema njegovim riječima, policijski službenici vratili pješke, te mu saopštili da ga je S. prijavio, uz navode da mu prilazi i da mu je prijetio. S. tada nije bilo prisutan a on je (optuženi) policijskim službenicima predložio da uđu u garažu “da narod ne gleda”, navodeći da se radi o kompleksu sa više objekata (dvije kuće, više garaža, prateći objekat i komora za lakiranje), te je predložio razgovor u garaži radi privatnosti. Nakon toga policijski službenici su mu rekli da pođe s njima u službeno vozilo, odnosno u stanicu, te ističe da ga, prema njegovim riječima, nisu vezali, niti su ga tražili ranije, već da je do postupanja došlo nakon prijave. U vezi sa kontaktom sa sinom, optuženi navodi da je tog dana bio na glavnoj cesti kroz selo, te da u momentu postupanja nije bio “u avliji”, odnosno da nije bio na mjestu koje mu se stavlja na teret,

ističući da se kretao glavnim putem i da neće “zaobilaziti cestu”. Navodi da jeste sinu rekao riječi u smislu “hajd skloni se odatle”, te da je to bilo verbalno obraćanje, bez prijetnji, a da će o drugim okolnostima govoriti po pitanjima. Optuženi dalje navodi da mu je bilo poznato postojanje mjere zabrane prilaska, ističući da je, kako navodi, rješenje o zabrani prilaska djeci primio dok je bio u pritvoru dana 04.04., te da mu je bilo jasno da se zabrane mora pridržavati. U nastavku iznosi navode o porodičnim prilikama i ranijim postupcima, navodeći da je supruga napustila bračnu zajednicu, da je ostao sam u kući, te da su djeca odvedena, kao i da se u spisu navodi da se nije javljao Centru za socijalni rad, Na pitanje gdje su S. i supruga boravili, optuženi navodi da je, prema njegovim saznanjima i onome što “piše u spisima”, supruga dana 22.03. otišla u stan u B., u ulici Š., navodeći adresu Š. ..., te da su pozivi za sud i optužnica dostavljani na tu adresu. Navodi da im je “stvarna adresa” po ličnim kartama S. H., I., te da nakon izlaska iz pritvora ne zna gdje je S. boravio, kao i da S. nije viđao u mjestu B., te da je on sam boravio u svojoj kući, navodeći da je iz kuće iz koje su žrtve nasilja udaljene “istjeran”. Optuženi posebno ističe da je radionica koju drugi pominju njegova, da u vezi s tim plaća obaveze i staž, te da ne zna “odakle mu pravo da tu ulazi”, navodeći da je to njegovo. Takođe navodi da nije upućivao nikakve prijetnje S., da za tim nema potrebe jer su to njegova djeca, te iznosi da je djeci pružao sve i da ih voli. Na pitanje branioca da li se dana 31.07.2025. približavao S.K.2 u na udaljenost ispod 100 metara, optuženi navodi da nije, ponavljajući da je bio na glavnoj cesti, dok je S. bio “dole u avliji”, te da mu je samo rekao da se skloni. Na pitanja u vezi mjesta gdje se nalazio, optuženi navodi da ima više garaža i komoru za lakiranje, jer se bavi lakiranjem.

Polazeći od sadržaja tačke 1 optužnice, sud prvenstveno ističe da je tužilaštvo bilo dužno dokazati u ovom postupku, i to ne na nivou pretpostavke ili vjerovatnoće, nego sa stepenom izvjesnosti koji isključuje razumnu sumnju da je optuženi dana 31.07.2025. godine oko 13:00 sati u mjestu B., u garaži porodične kuće, preduzeo upravo one radnje koje mu se stavljaju na teret (da je ušao u garažu gdje se nalazio oštećeni, da je tražio ključ od auta, da je po odbijanju oštećenog gasio kablove kompresora i onemogućavao nastavak rada), te da je nakon toga uputio oštećenom konkretno opisane i po svom sadržaju prijetnje (“da će dovesti svoje prijatelje, da će ga razbiti, da će ga ubiti i da će ih sviju ubiti u kući”), pri čemu je bio svjestan da takvim postupanjem ugrožava mir i psihičko zdravlje člana porodice, i da je upravo to htio. Prema mišljenju ovog suda tužilaštvu tokom postupka nije izvelo dokaze na osnovu kojih bi sud bio u mogućnosti izvesti takav zaključak. Naime, cijeneći iskaz svjedoka M. J., policijskog službenika, koji je govorio o postupanju po prijavi i o zatečenom stanju na licu mjesta, pri čemu sud napominje da ovaj svjedok nije neposredni svjedok događaja iz optužnice, nego svjedok koji je postupao po prijavi, dok se iz samih isprava Zapisnika o lišenju slobode PS Breza broj: 08-02-09-93/25 od 31.07.2025. godine i Zapisnika o predaji osobe lišene slobode nadležnom tužitelju PS Breza broj: 08-02-09/3-1-93/25 od 01.08.2025. godine, može zaključiti isključivo tok postupanja ovlaštenih službenih lica (lišenje slobode 31.07.2025. i predaja tužiocu 01.08.2025.), a ne sadržaj navodnih prijetnji niti konkretne radnje u garaži kako su opisane optužnicom. Međutim, sud nalazi da ni iskaz svjedoka M. J. ne potvrđuje elemente optužbe na način potreban za osuđujuću presudu. Svjedok ne svjedoči o tome da je vlastitim opažanjem vidio ulazak optuženog u garažu u kojoj se nalazio oštećeni, ne potvrđuje radnje oko ključeva niti gašenja kablova kompresora, a naročito ne potvrđuje konkretan sadržaj prijetnji kako ih optužnica navodi, već govori uopšteno o verbalnom konfliktu i “nekim psovkama i prijetnjama”, pri čemu sud ističe da opšta kvalifikacija bez preciziranja sadržaja, konteksta, vremena i načina izricanja ne može zamijeniti dokazivanje onih činjenica koje predstavljaju samu suštinu inkriminacije. Nadalje, sud je cijenio iskaz svjedoka S.K., koja je, govoreći o onome što je čula i što joj je poznato, navela da nije čula prijetnje, da nije

bilo galame i problema, te da je čula samo da optuženi govori “skloni se”, a istovremeno nije mogla pouzdano potvrditi udaljenost i neposredno prisustvo oštećenog i optuženog. Ovakav iskaz, posmatran zajedno sa izostankom iskaza oštećenog, ne otklanja nego dodatno potvrđuje postojanje sumnje u pogledu intenziteta i sadržaja navodnog događaja. Optuženi je u svojoj odbrani negirao upućivanje prijetnji i osporio da je postupao onako kako mu se optužnicom stavlja na teret, navodeći okolnosti svog kretanja i razloge boravka u tom prostoru, pri čemu sud podsjeća da odbrana optuženog, sama po sebi, nije dokaz da optuženi nije preduzimao radnje koje mu se stavljaju na teret, ali u situaciji kada tužilaštvo ne pruži pouzdane i neposredne dokaze koji je pobijaju, sud nije ovlašten osuđujuću presudu zasnivati na pretpostavci. Posebno, sud je uzeo u obzir materijalne dokaze koje je tužilaštvo priložilo, uključujući rješenja o zaštitnim mjerama, akte centra za socijalni rad, medicinsku dokumentaciju, kao i presudu i optužnicu iz drugih događaja, te alkotest print, i to upravo sa aspekta njihove vremenske i sadržajne povezanosti sa inkriminiranim događajem od 31.07.2025. godine. Sud nalazi da navedeni dokazi, iako formalno postoje u spisu, u pretežnom dijelu potiču iz perioda prije predmetnog događaja ili se odnose na druge postupke, te ne dokazuju izvršenje radnji iz tačke 1 optužnice.

Rješenja Općinskog suda u Visokom broj 41 0 Pr 103540 24 Zm od 23.08.2024. godine i broj 41 0 Pr 104899 24 Zm od 24.12.2024. godine, kao i optužnica Kantonalnog tužilaštva ZDK Zenica broj T04 0 KT 0061987 24 od 13.03.2025. godine, odnose se na ranije periode i druge događaje, dok rješenja Općinskog suda u Visokom broj 41 0 Pr 106079 25 Zm od 04.04.2025. godine (zabrana približavanja) i broj 41 0 Pr 106079 25 Zm od 02.06.2025. godine (obavezni psihosocijalni tretman), kao i Obavijest istog suda broj 41 0 Pr 106079 25 Zm od 16.04.2025. godine i akt JU “Centar za socijalni rad” Breza broj 03-31-252/2025 od 09.06.2025. godine, uz priloženu medicinsku dokumentaciju (...), jesu akti doneseni u posebnom, zakonom propisanom postupku, i to prije 31.07.2025. godine pa se na osnovu njih ne može utvrđivati izvršenje konkretnih radnji iz inkriminisanog događaja u ovom krivičnom postupku. Sud pritom posebno ističe da se rješenja o zaštitnim mjerama donose u zakonom propisanom postupku, uz drugačiju svrhu i drugačiji standard odlučivanja, pri čemu je prag dovoljan za donošenje takve odluke niži od standarda “van razumne sumnje” koji je potreban za donošenje osuđujuće presude u krivičnom postupku. Stoga se na osnovu takvih rješenja ne može zaključiti da su se konkretne radnje iz inkriminisanog događaja desile niti da su prijetnje izgovorene. Takođe, Presuda Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 106099 25 K od 14.07.2025. godine, kao i ranije navedena optužnica od 13.03.2025. godine, ne mogu zamijeniti dokazivanje u ovom predmetu, budući da tužilac mora dokazati upravo ovaj događaj, a ne sklonost ili raniju konfliktnost. Kada se svi dokazi posmatraju u međusobnoj vezi i, sud nalazi da u spisu ostaje sumnja upravo u pogledu odlučnih činjenica da li je optuženi postupao na način opisan optužnicom, da li je oštećenom uputio konkretne prijetnje i u kojem sadržaju, te da li je time ugrožen mir i psihičko zdravlje člana porodice. Zbog toga, primjenom pravila o teretu dokazivanja i načela *in dubio pro reo*, sud zaključuje da tužilaštvo nije dokazalo da je optuženi počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret u tački 1 optužnice, usljed čega se optuženi u tom dijelu mora osloboditi od optužbe.

Polazeći od sadržaja tačke 2 optužnice, optuženom A.K. u stavlja se na teret da je dana 31.07.2025. godine, oko 13:00 sati, na području općine B., u porodičnoj kući u mjestu B., u kojoj živi sa suprugom S.K. i sinovima S.K.2 i mldb. ..., u alkoholisanom stanju, prekršio izrečenu zaštitnu mjeru zabrane približavanja prema sinu S.K.2 u i mldb. sinu K.S., koju mu je izrekao Općinski sud u Visokom Rješenjem broj: 41 0 Pr 106079 25 Zm od 04.04.2025. godine, a kojom mu je zabranjeno približavanje žrtvama nasilja u porodici na bilo kojem mjestu i području na

udaljenost ispod 100 metara, u trajanju od 5 mjeseci od dana donošenja rješenja. Optužnicom se dalje navodi da je optuženi navedenu mjeru prekršio na način što je ušao u garažu kuće u kojoj se nalazio njegov sin S.K.2, te mu se približio na nekoliko metara, odnosno ispod 100 metara, zatraživši od njega ključ od automobila, a kada mu S. nije dao ključeve, optuženi je, prema navodima optužnice, počeo gasiti kablove od kompresora i nije mu dozvoljavao da nastavi rad oko automobila, te mu je, nakon što mu je S. rekao da ga ostavi na miru, uputio prijetnje da će “dovesti svoje prijatelje, da će ga razbiti, da će ga ubiti i da će ih svi ubiti u kući”, svjestan da na taj način krši izrečenu zaštitnu mjeru, što je i htio, zbog čega je oštećeni S.K.2 dana 31.07.2025. godine pristupio u PS Breza i prijavio kršenje zaštitnih mjera od strane svog oca. Takvim postupanjem, kako se navodi u optužnici, optuženi je prekršio izrečenu zaštitnu mjeru iz člana 26. stav 1. tačka b) Zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja prema ženama u Federaciji BiH, te počinio krivično djelo Kršenje zaštitnih mjera iz člana 81. Zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja prema ženama u Federaciji BiH.

Sud je prije svega imao u vidu da se optuženom stavlja na teret krivično djelo Kršenje zaštitnih mjera iz člana 81. Zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja prema ženama u Federaciji BiH, prema kojem će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine kazniti onaj ko prekrši izrečenu hitnu mjeru zaštite iz člana 23. stav (1) tač. a), b) i c) ili izrečenu zaštitnu mjeru iz člana 26. tač. a), b) i c) navedenog zakona. Za postojanje krivičnog djela nužno je da je zaštitna mjera bila važeća i izvršna, da je optuženi bio uredno obaviješten o njenom sadržaju, te da je tužilaštvo dokazalo, van razumne sumnje, da je optuženi u inkriminisano vrijeme i na inkriminisano mjestu faktički prekršio upravo onu zabranu koja čini suštinu izrečene mjere, pri čemu se kršenje zabrane ne može utvrđivati na osnovu pretpostavki, ranijih konflikata ili procjena o ličnosti optuženog, nego isključivo na osnovu dokaza o konkretnom ponašanju koje predstavlja kršenje mjere

Tokom postupka nesporno je utvrđeno da je optuženom Rješenjem Općinskog suda u Visokom broj 41 0 Pr 106079 25 Zm od 04.04.2025. godine izrečena zaštitna mjera zabrane približavanja žrtvama nasilja u porodici S.K.2 u i mldb. K.S. na bilo kojem mjestu i području na udaljenost ispod 100 metara, niti je sporno da je optuženi dana 31.07.2025. godine bio na udaljenosti manjoj od 100 metara u odnosu na S.K.2 a. Međutim, sporno pitanje u odnosu na krivično djelo iz člana 81. Zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilju prema ženama Federacije Bosne i Hercegovine nije samo faktičko približavanje, nego da li je tužilaštvo dokazalo, da je optuženi u konkretnim okolnostima imao namjeru da prekrši izrečenu zaštitnu mjeru, odnosno da je svjesno i voljno postupio suprotno zabrani približavanja. U tom smislu sud naročito cijeni okolnost koja je se pojavila kao sporna tokom postupka, gdje oštećeni S.K.2 stvarno boravio u relevantnom periodu, te da li je optuženi mogao predvidjeti da će se oštećeni zateći upravo na adresi gdje se optuženi kreće. Pri tome sud naglašava da činjenica da je optuženom ranije bila izrečena i mjera udaljenja iz kuće ne može biti automatski i nekritički prenesena na ovaj događaj niti na zaštitne mjere koje su predmet ove optužnice, budući da je Rješenjem Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 104899 24 Zm od 24.12.2024. godine optuženom izrečena mjera udaljenja iz kuće u mjestu B. br. i zabrane vraćanja u predmetnu kuću, ali isključivo u odnosu na tadašnje žrtve nasilja E.K. i S.K., dakle prema roditeljima optuženog, uz dodatne mjere zabrane približavanja, zabrane uznemiravanja i uhođenja prema istim licima, te mjere obaveznog liječenja {dio teksta uklonjen radi zaštite posebnih kategorija ličnih podataka}, što nije obuhvaćeno tačkom 2 ove optužnice koja se odnosi na navodno kršenje mjere zabrane približavanja iz rješenja od 04.04.2025. godine prema sinu S. i mldb. Izvedeni dokazi u ovom predmetu upućuju da oštećeni

S. u relevantnom periodu, prema saznanjima svjedokinje S.K., nije boravio na adresi B. ..., nego je, zajedno sa suprugom optuženog S., boravio kao podstanar u B., pri čemu se u dokazima i u navodima odbrane o pojavljuje adresa B., Š. ... Upravo ova okolnost da oštećeni prema izvedenim dokazima ne boravi stalno na adresi B. ... nego na drugoj adresi u B., bitna je za ocjenu namjere optuženog, jer ukazuje da tužilaštvo nije dokazalo da je optuženi imao svijest i volju da traži oštećenog i svjesno prekrši mjeru, nego da je do približavanja došlo situaciono, usljed zaticanja oštećenog na mjestu gdje se optuženi kreće i boravi. U takvoj situaciji sud ne može prazninu dokaznog postupka popuniti pretpostavkom da je svaki susret na udaljenosti ispod 100 m nužno i svjesno kršenje mjere. Sud je cijenio i navode optuženog da se oštećenom tom prilikom samo verbalno obratio riječima da se "skloni", pri čemu optuženi potvrđuje da se radi o prostoru koji koristi za rad i gdje se nalazi njegov alat, te da je oštećeni u tom momentu nešto lupao, zbog čega mu se obratio da se pomjeri, a takvo obraćanje, imajući u vidu sporno pitanje boravišta oštećenog i izostanka dokaza o namjeri susreta, sud cijeni kao okolnost koja ide u prilog zaključku da nije dokazano postojanje namjere da se mjera prekrši. Konačno, sud cijeni i iskaz svjedoka M.J., policijskog službenika, koji ne daje neposredno opažanje o sadržaju komunikacije između optuženog i oštećenog, nego prenosi ono što mu je saopšteno nakon postupanja po prijavi, pri čemu sud posebno naglašava da nije cijenio izjave privilegovanih svjedoka date u fazi istrage, imajući u vidu da su isti, kao privilegovani u smislu odredbe člana 97. ZKP FBiH, na glavnom pretresu odbili svjedočiti, pa se njihove ranije izjave ne mogu koristiti kao osnova za utvrđenje krivice. Kada se sve navedeno sagleda u cjelini, sud nalazi da iako je nesporno postojanje zaštitne mjere iz rješenja od 04.04.2025. godine i faktičko približavanje ispod 100 m, tužilaštvo nije otklonilo razumnu sumnju u pogledu odlučnog elementa umišljaja optuženog da zaštitnu mjeru prekrši, posebno imajući u vidu da ranije izrečena mjera udaljenja iz kuće od 24.12.2024. godine po svom ličnom opsegu nije obuhvatala oštećenog S., da iz izvedenih dokaza proizilazi da oštećeni u relevantnom periodu boravi na drugoj adresi, te da je oštećeni odbijanjem svjedočenja, što svakako predstavlja njegovo pravo, onemogućio razjašnjenje odlučnih činjenica koje bi mogle potvrditi svjesno i voljno kršenje mjere. Zbog toga, primjenom pravila o teretu dokazivanja i načela in dubio pro reo, sud zaključuje da nije dokazano da je optuženi počinio krivično djelo iz tačke 2 optužnice, odnosno krivično djelo Kršenje zaštitnih mjera iz člana 81. Zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilju prema ženama FBiH.

Imajući u vidu sve naprijed navedeno, po ocjeni suda optužba tokom postupka nije ponudila dovoljno dokaza za vlastite tvrdnje da je optuženi počinio krivična djela kako mu se stavlja na teret, pa je sud primjenom člana 299. stav 1. tačka c) ZKP FBiH odlučio kao u izreci presude.

Na osnovu člana 203. stav 1. ZKP F BiH troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Zapisničar,
Azra Karasalihović

Sudija,
Miroslav Savić

POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu u Zenici u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema prijepisa presude.